

Πειραιώς Σεραφεΐμ: “Ό,τι και να κάνει ο άνθρωπος στη ζωή του, εάν δεν κερδίσει τον Θεό, έχει αποτύχει οικτρά”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Τον Αγιασμό για τα Θυρανοίξια Παρεκκλησίου του Αγίου Πορφυρίου τέλεσε χθες, Δευτέρα 19 Οκτωβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ, στο Εντευκτήριο - Κέντρο Νεότητας «Ο Άγιος Πορφύριος» του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πειραιώς, το οποίο βρίσκεται στο κέντρο του Πειραιά επί των οδών Τσαμαδού και Ζωσιμάδων 52 (6ος όροφος) και στεγάζει πλήθος δραστηριοτήτων.

Στον σύντομο χαιρετισμό που απηύθυνε προς τους παρισταμένους ο

Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε, μέσα από προσωπικές τους εμπειρίες, στο πρόσωπο του Οσίου Πορφύριου του Κausοκαλυβίτου, αλλά και στη σημασία της πνευματικής προσφοράς της Εκκλησίας στη σύγχρονη εποχή.

«Ήρθαμε στον κόσμο, για να αποκτήσουμε αυτό το ήθος και να γίνουμε Θείας φύσεως κοινωνοί και με τα δώρα του “κατ’ εικόνα” να κερδίσουμε, συνεργαζόμενοι ελεύθερα με τον Θεό, το “καθ’ ομοίωσιν”», τόνισε αρχικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας ότι σκοπός της χριστιανικής ζωής είναι ο άνθρωπος, ως κτιστό δημιούργημα, να αποκτήσει το ήθος του Θεού.

Στη συνέχεια μοιράστηκε μια προσωπική του εμπειρία από τα χρόνια κατά τα οποία υπηρετούσε ως Διάκονος στον Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσοσπηλαιωτίσσης στην Αθήνα. Όπως ανέφερε, είχε την ευλογία να γνωρίσει από κοντά τον Όσιο Πορφύριο τον Κausοκαλυβίτη μέσω του τότε εφημερίου του Ναού, μακαριστού π. Ευαγγέλου Μαντζουνέα, ο οποίος συνδεόταν με τον μακαριστό π. Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο, με τον οποίο ο Όσιος Πορφύριος διατηρούσε πνευματική επικοινωνία. Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι είχε λειτουργήσει ως Διάκονος σε ορισμένες από τις ιερές αγρυπνίες που τελούνταν στο Παρεκκλήσιο όπου λειτουργούσε ο π. Επιφάνιος, ενώ σε τέσσερις από αυτές είχε προσκληθεί και ο τότε π. Πορφύριος.

Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος αφηγήθηκε ένα προσωπικό του περιστατικό που, όπως εξομολογήθηκε, αποτέλεσε καθοριστικό σταθμό στην πνευματική του πορεία. Την εποχή εκείνη ζούσε με τη μητέρα του, καθώς ήταν μοναχοπαίδι. Όταν πληροφορήθηκε ότι εκείνη είχε αποφασίσει να παραχωρήσει στην ανιψιά της ορισμένα κοσμήματα που είχε κληρονομήσει από τον σύζυγό της, αντέδρασε με θυμό, την προσέβαλε και την στεναχώρησε, χωρίς ωστόσο να δώσει στη συνέχεια ιδιαίτερη σημασία στη συμπεριφορά του αυτή.

Την ημέρα εκείνη κατά την ιερά αγρυπνία, στην οποία μετείχαν ο Άγιος Πορφύριος και άλλοι κληρικοί, ο Όσιος τον πλησίασε και, με διακριτικότητα, του επισήμανε ότι είχε πικράνει βαθιά τη μητέρα του. Του συνέστησε να επιστρέψει στο σπίτι, να της ζητήσει συγχώρηση και κατόπιν να επανέλθει στη λειτουργική του διακονία.

«Καταλάβετε πώς είναι ο άνθρωπος του Θεού;», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, αναδεικνύοντας τη λεπτότητα με την οποία ο Όσιος προσέγγισε το ζήτημα, χωρίς να τον εκθέσει ή να τον επιπλήξει δημόσια.

Και συνέχισε: «Και πώς το ήξερε αυτός ο άνθρωπος αυτό το γεγονός; Εγώ ασφαλώς δεν είχα πει πουθενά ότι στεναχώρησα τη μητέρα μου και είμαστε τσακωμένοι». «Η Χάρις του Θεού που είχε μέσα του!», πρόσθεσε, επισημαίνοντας

«την λεπτότητα, την ευγένεια και την στοργή» με την οποία τον νουθέτησε.

Η εμπειρία αυτή, όπως υπογράμμισε, άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα στην ψυχή του. «Ήταν ακριβώς σαν να ήξερε τα πάντα. Αυτό το γεγονός με καθόρισε», ανέφερε, συνδέοντας τη συγκεκριμένη ανάμνηση με τη βαθύτερη συνειδητοποίηση της παρουσίας και της Χάριτος του Θεού στη ζωή του Οσίου Πορφυρίου.

«Υπήρξαν κληρικοί που απέτυχαν στη διακονία τους και προσέφυγαν στον πατέρα Πορφύριο και τους έσωσε. Ήταν λιμάνι, ήταν γεμάτος από την Αγάπη του Θεού. Αυτή η Χάρις που πήρε στα Καυσοκαλύβια από τον Ρώσο ασκητή έγινε για αυτόν πνευματική εστία και τη μοίραζε αφειδώλευτα», είπε σε άλλο σημείο ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στην 25ετή διακονία του στον χώρο της εκκλησιαστικής δικαιοσύνης.

Συνέδεσε, επίσης, το παράδειγμα του Οσίου Πορφυρίου με τις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής, επισημαίνοντας ότι ο άνθρωπος καλείται να διακρίνει ανάμεσα στα πραγματικά δώρα του Θεού και στις υποσχέσεις μιας αυτάρκειας που απομακρύνει από τον Δημιουργό.

«Στη σύγχρονη εποχή έχουμε ανάγκη από τη Χάρη του Θεού, γιατί ο διάβολος συνεχίζει το ίδιο παραμύθι. Αυτό που είπε στους Πρωτοπλάστους στον κήπο της Εδέμ: εμπιστευθείτε την κτίση, φάτε από τον καρπό και θα γίνετε θεοί», ανέφερε χαρακτηριστικά, παραλληλίζοντας τον πειρασμό αυτό με τη σύγχρονη αντίληψη ότι ο άνθρωπος μπορεί να εξασφαλίσει την πληρότητα και την τελείωσή του στηριζόμενος αποκλειστικά στις δικές του δυνάμεις.

«Αυτό λέει και σήμερα: εμπιστευθείτε την επιστήμη, την τεχνολογία, την οικονομία, τη σάρκα σας, τον εαυτό σας», σημείωσε, κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στην εξάπλωση του μετανθρωπισμού και των αντιλήψεων που υπόσχονται την υπέρβαση των ανθρωπινων ορίων μέσω της τεχνολογίας. «Έχει γίνει ρεύμα ο μετανθρωπισμός, ο υπερανθρωπισμός», ανέφερε, εκφράζοντας τον προβληματισμό του για τις σύγχρονες τάσεις που επιχειρούν να επαναπροσδιορίσουν την ανθρώπινη φύση, χωρίς αναφορά στην πνευματική της διάσταση. Απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε την ανάγκη ο άνθρωπος να συνειδητοποιήσει την ευθύνη του απέναντι στον Θεό και να αξιοποιήσει ορθά τα χαρίσματα που του έχουν δοθεί.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην αιωνιότητα και στη σημασία της συνειδητοποίησης του πρόσκαιρου χαρακτήρα της επίγειας ζωής, τονίζοντας ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να παραβλέπει τον αιώνιο προορισμό του για χάρη των πρόσκαιρων αγαθών. Όπως επεσήμανε, η αιωνιότητα δεν υπόκειται στα χρονικά όρια της

επίγειας ζωής, ενώ ο θάνατος αποτελεί τη βεβαιότητα που καλεί τον άνθρωπο να αναλογιστεί τη σχέση του με τον Θεό και την αξία της ψυχής του.

«Να φτάσουμε στη Χάρη του Θεού όπως ο Όσιος Πορφύριος έφτασε σε αυτό το ύψος», τόνισε, αναδεικνύοντας την ιδιαίτερη ευθύνη του ανθρώπου ως δημιουργήματος κατ' εικόνα Θεού και την κλήση του προς το καθ' ομοίωσιν.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στη συμβολική σημασία του χώρου και στη σύνδεσή του με την προσωπική διαδρομή του Οσίου Πορφυρίου. Όπως σημείωσε, ο Όσιος ξεκίνησε από τον Πειραιά, όπου έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του και εργάστηκε ως παιδί. «Από εδώ ξεκίνησε. Φτωχό παιδάκι, 13 χρονών ήρθε εδώ, παραγιός σε κάποιο μαγαζί της περιοχής» «και από εδώ ξεκίνησε με το πλοίο για να πάει στο Άγιον Όρος και εκεί γνώρισε τους γεροντάδες του και όλη αυτή τη θαυμάσια ιστορία, την οποία έχουμε πλέον κτήμα δικό μας», σημείωσε, τονίζοντας τη σημασία της πνευματικής παρακαταθήκης του Οσίου για την Εκκλησία και τους πιστούς.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε ο χώρος του Εντευκτηρίου να αποτελέσει τόπο πνευματικής αναφοράς, ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους, προσφέροντάς τους φωτισμό και καθοδήγηση στον αγώνα της ζωής.

«Γιατί ό,τι και να κάνει ο άνθρωπος στη ζωή του, εάν δεν κερδίσει τον Θεό, έχει αποτύχει οικτρά», υπογράμμισε, εκφράζοντας την ευχή ο χώρος να αποτελέσει «ένα πνευματικό εφελτήριο» και να έχει τη Χάρη του Θεού. «Εμείς θελήσαμε να τον κάνουμε έναν χώρο ιεραποστολικό», πρόσθεσε, ευχόμενος οι άνθρωποι που θα τον επισκέπτονται να τον χαίρονται και να αντλούν από αυτόν πνευματική ωφέλεια. Στο σημείο αυτό ευχαρίστησε θερμά τον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της τοπικής μας Εκκλησίας Πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Παναγιώτου, προϊστάμενο του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πειραιώς, τον «γέροντα του Ναού, πολίο» π. Χρήστο Χριστοδούλου, καθώς και τους συνεφημερίους του π. Φανούριο Κατσαρό, π. Παντελεήμονα Σταυρακόπουλο και π. Γεώργιο Χρυσό, αλλά και σε όλους τους συνεργάτες, οι οποίοι συνέβαλαν στην υλοποίηση του έργου, ευχαριστώντας τον Θεό για την παρουσία και την διακονία τους.

Από την πλευρά του ο π. Ιωάννης Παναγιώτου, ευχαριστώντας τον Σεβασμιώτατο για την πατρική του αγάπη, ευχαρίστησε θερμά και τους δωρητές που βοήθησαν στην διαμόρφωση και τον εξοπλισμό του χώρου, στους οποίους ο Σεβασμιώτατος πρόσφερε από μία εικόνα του Αγίου Πορφυρίου.

6^{ος} ΟΡΟΦΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
«ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ»

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ»